

Sygn. akt V CNP 68/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie ze skargi M. S.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w K.

z dnia 15 kwietnia 2016 r., sygn. akt XVIII RCa (...),

w sprawie z powództwa Z. S.

przeciwko M. S.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 marca 2017 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia z dnia 2 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w B. pozbawił wykonalności, z dniem 23 marca 2010 r., rozstrzygnięcie objęte punktem pierwszym wyroku zaocznego wydanego przez ten Sąd w dniu 17 maja 2005 r. w sprawie III RC (...). Apelacja pozwanej od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 15 kwietnia 2016 r.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem wyroku Sądu Okręgowego z dnia 15 kwietnia 2016 r. złożyła pozwana.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego

została wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części (art. 424⁵ § 1 pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (punkt 2 powołanego artykułu), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wnioski o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem (pkt 6). Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny. Skarga niespełniająca któregokolwiek z tych warunków dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

Skarga pozwanej nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Obowiązek wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne jest wymogiem odrębnym od powinnośc przytoczenia w skardze jej podstaw oraz ich uzasadnienia. Wskazanie zatem przez skarżącego przepisów prawa materialnego i przepisów postępowania, które zostały naruszone przez sąd, w ramach przytoczenia podstawy skargi, nie spełnia jednocześnie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. i odwrotnie – wskazanie przepisu prawa materialnego lub przepisów postępowania, z którym orzeczenie jest niezgodne, nie spełnia wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. wskazania podstaw skargi i jej uzasadnienia. W skardze pozwanej powołano przepisy wypełniające przesłankę z punktu 2 art. 424⁵ § 1 k.p.c., nie wskazano natomiast przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; nie został zatem spełniony wymóg określony w art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.

Niespełnianie powyższego powoduje, że skarga jest niedopuszczalna i jako taka podlegała odrzuceniu (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

